

РЕШЕНИЕ

№ 130

гр. Пазарджик, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава Анг. Ралинова

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
като разглежда докладваното от Десислава Анг. Ралинова Търговско дело № 20235200900008 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.79 от ЗЗД във вр. с чл.327 от ТЗ.

Постъпила е искова молба от „И.Т.С.В.Д.Т.А.Ш.“ АД, вписано в Т. и П. П.И. с рег. № *****, със седалище в Р.Т. и адрес на управление на дейността Р.Т., гр.И., район „Е.“, мах. „О.Г.“, ул. „Т.“ № **, представлявано от законен представител и управител И.И., със съдебен адрес гр.С., п.к. ****, ж.к. „М.л.“, бул. „Б.“ №**, секция „*“, ет.*, офис **-**, адвокат Н. И. Г., **срещу** „Д.“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.П. ул. „Б.“ №**, ет.*, ап.**, представлявано управителя В. Г., **в която са изложени обстоятелства, че двете дружества били установили търговски взаимоотношения във връзка с извършване на международна продажба на стоки, представляващи лични предпазни средства - медицински маски.**

Ищецът сочи, че е дългогодишен производител с над 25 години опит и голям пазарен дял в производството и продажба на текстилните артикули в Р.Т., Е. и А.. В периода на пандемия бил произвеждал по поръчка и медицински маски.

В периода от **** до ****г. ищецът бил извършил няколко доставки на ответното дружество. Заявката на стоките била извършвана по електронна поща, а след получаване на доставката, ответникът извършвал плащания за доставените стоки и извършените продажби. Ищецът излага съображения, че това обстоятелство не се било случило при последната доставка. Съгласно международна товарителница *****, ищецът бил доставил на ответното дружество описаните в международна фактура №***** от ***** година артикули - 659 880 броя медицински маски с производствен №***** при единична цена от 0.06 евро и 140760 броя медицински маски с производствен №***** при единична цена от 0.11 евро или обща стойност 55 076,40 евро или 107 720,08 лева.

Сочи се от ищеца, че от представените доказателства - фактура и товарителница,

мястото на доставка е Ф. П., като плащането от купувача – ответник, на продавача – ищец било станало дължимо и изискуемо от датата на доставката, а именно- ***** година.

Твърди се, че въпреки точното изпълнение, прието без възражения, нито по отношение на качество, нито на количество, нито на цена, ответникът не изпълнявал своето насрещно задължение да заплати продажната цена, като същата не била заплатена и към настоящият момент. Това обуславяло правният интерес на ищеца да предяви осъдителен иск пред съда.

Изложени са съображения, че между страните бил налице неформален договор, обективиран в цитираната фактура и между страните възникнало частно-правно отношение с международен елемент, като приложим закон се явявал КМЧП. Съгласно чл.4 и чл.15 от същия закон, българският съд бил компетентен да разгледа възникналия спор между страните, тъй като ответникът, бил със седалище и адрес на управление в Р. б..

Във връзка с изложеното се моли, съдът да постанови съдебно решение, с което да осъди Д. ЕООД, с ЕИК *****, да заплати на ищеца „И.Т.С.В.Д.Т.А.Ш.“ АД, сумата от **50 000 лева** частично предявен иск, /представляващ част от сумата от 107 720.08 лева, левовата равностойност на 55 076.40 евро – главница/ по международна фактура №***** от *****г. за извършена доставка и продажба на следните артикули, а именно: 659 880 броя медицински маски с производствен №***** при единична цена от 0.06 евро и 140760 броя медицински маски с производствен №***** при единична цена от 0.11 евро, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – *****г. до окончателното изплащане на сумата.

Претендират се разноси.

В срока по чл.367 ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника „Д.“ ЕООД, чрез управителя В. Г., в който се оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан, сочи се също, че липсвал и правен интерес от завеждането му.

Ответникът твърди, че ищецът бил заблуден да закупи медицински маски с подправен и неистински сертификат за несъответствие *** с №*****.Твърди ответникът, че ищецът бил представил този сертификат и пред митница в П., с цел медицинските маски да бъдат допуснати на територията на ЕС.

Ответникът оспорва факта да е извършвал заявки по електронна поща към ищеца. Твърди, че към този момент никога не е имал договорни отношения с ищеца и не бил подавал заявки за получаване на медицински маски, нито бил получавал и изпращал писма по електронна поща.

Сочи, че тези маски бил получил от свой търговски партньор М.Д. П.. Оспорва се и факта, че получаването на медицински маски било прието без възражение.

Твърди, че както те, така и дружеството в П. били изпратили информация до ищеца , за липсата на валиден сертификат за съответствие и безопасност на медицинските маски, но до момента не били получили отговор.

Твърди се, че на ***** г. ответникът „Д.“ ЕООД бил получил запитване от търговския си партньор във Ф. М.Д. П., дали може да организира транспорта до Ф. на медицински маски тип ***, които можели да бъдат доставени от ***** производител на митница П.. Соци се, че с митнически агент, след консултация, се съгласили да заплатят и приемат тези маски, които ще пристигнат на митница П. и след това да ги изнесат за М.Д. П., Ф..

Така ответникът сочи, че получил фактура за първият внос и превел същият ден по банков път по сметката на изпращача "И.Т.С.В.Д.Т.А.Ш., АД /ищецът/ сумата от 63 849,60 евро.

Ответникът е изложил съображения, че камионът с натоварената и уговорена стока, пристигнал на митница П. и от шофьора били предоставени следните документи: 1/ Фактура за 798120 броя медицински маски, 2/сертификат за транспорт, 3/опаковъчен лист, 4/международна товарителница, 5/ сертификат за съответствие и безопасност на маските. Документите били предоставени на митница П.. Данък добавена стойност /ДДС/ за получената стока била заплатена и камионът бил освободен от Агенция Митници - клон П..

Изложени са съображения, че в митническата декларация са упоменати всички тези документи, получената стока на същия ден, съответстващ с деня на получаването ѝ била претоварена на друг камион, за да замине в посока от б. - гр.П. до гр.П. в Р. Ф.. Стоката била експедирана и пристигнала и получена на *** г. в гр.П. от М.Д..

На *** год. на Митница - П. пристигал вторият камион. За този камион шофьорът предоставил следните документи: 1/фактура за 808110 броя медицински маски, 2/сертификат за транспорт, 3/опаковъчен лист, 4/международна товарителница, 5/сертификат за съответствие и безопасност на маските. Изброените документи са предоставени в Агенция Митници клон П.. След обработка на документите и заплащане на необходимия данък /ДДС/ стоката била освободена. Транспортът до клиента М.Д. П. бил организиран още същия ден /***г./ и след като стоката била претоварена на друг камион отново се експедирала към П.. Стоката била получена в гр.П. - Р. Ф. на **** год.

Ответникът твърди, че стойността на тази стока била заплатена чрез банков превод на сумата в размер на 64 648,80 евро по сметката на изпращача - ищец по делото на *** год., видно от представената по делото извадка от банкова система swift.

Сочи се, че на ****г., „Д.“ ЕООД бил уведомен, че е пристигнал трети камион на Митница - П.. Шофьорът бил предоставил следните документи: 1/фактура за 800640 броя медицински маски, 2/сертификат за транспорт, 3/опаковъчен лист, 4/международна товарителница 5/сертификат за съответствие и безопасност на маските. Всички тези документи били предоставени отново в Агенция Митници - клон П. за обработка и остойностяване. Дължимият данък /ДДС/ върху стойността на медицинските маски бил заплатен по надлежния ред и стоката била освободена от митническите власти.

Както и при предните 2 вноса всички тези документи били отбелязани като получени в митническата декларация. Стоката, пакетирана в кашони, съдържащи медицински маски, била претоварена на друг камион и още същият ден експедирани към клиента във Ф. MS D. П.. Там последната била получена на **** год.

Ответникът излага съображения, че бил уведомен от ф. дружество, който получил информация от свой клиент, че след проверка на истинността на предоставения от "И.Т.С.В.Д.Т.А.Ш.“ АД, сертификат за съответствие и безопасност, имало **препращане на датите за валидност на сертификата**. Това правело полученият сертификат за съответствие ***** и номер **** неистински и неизползваем, а медицинските маски ставали непродаваеми, тъй като не можело да се гарантира тяхната безопасност, както и същите не отговаряли на е. изисквания за продажба, и като цяло внедряване в търговския оборот на Е.о. в частност Р. Ф..

Ответникът твърди, че на **** год. „Д.“ ЕООД е получил по куриер писмо от ф. си партньор MS D. П., с което ги информирал, че бил поискал от дружеството - ищец да им предостави сертификатите и докладите от тестовете в срока на валидност. Споменава се също, че сертификатът за съответствие, който бил предоставен, бил с валидност до **** год. Информирал „Д.“ ЕООД, че фактурите към тях ще бъдат платени едва след като получат съответстващи на получената стока сертификати за съответствие.

Ответникът сочи, че нито той, нито M.D. П. е получил валидни сертификати и стоката оставала блокирана на склад в П. Ф..

На ***** год. ответникът „Д.“ ЕООД твърди, че е получил покана за доброволно плащане на сумата 183 574,80 евро от „К.Л.“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ****, бул. „*.“ **, бх. *, ет. *, офис **/** в качеството на пълномощник на „И.Т.С.В.Д.Т.. А. Ш.“.

В поканата се упоменавало, че фирма „Д.“ ЕООД не е извършила плащане по нито една от трите фактури, което твърдение се оспорва. Изложени са обстоятелства, че в телефонен разговор с управителя на „Д.“ ЕООД им било съобщено от „К.Л.“ ЕООД, че бил извършен превод на две от фактурите, а третата не била заплатена и стоката по нея била блокирана, поради липсата на валиден сертификат за съответствие, който ищецът все още не бил предоставил.

Ответникът заявява, че отправили запитване към „К.Л.“ ЕООД за осъществяване контакт с ищеца по делото и предоставяне на автентичен сертификат, който да отговаря на изискванията, но отново не получил отговор.

Сочи се, че на **** год. фирма M.D., която била получател на стоката, изнесена от „Д.“ ЕООД във Ф., била изпратила покана на ответника да бъдат заплатени фактурите, платени за първите два камиона маски на стойност 160 398 евро, 15 000 евро наем за складирането на стоката в техните складове и обезщетение от 60 000 евро за бъдещи претенции и обезщетения, които клиентите на малка част от продадените маски биха били предявили в срок от 5 години.

След получаването на иска за доброволно плащане на M.S. D. към „Д.“ ЕООД, ответникът твърди, че се е свързал с „К.Л.“ ЕООД и била организирана среща на ***** год. в офиса им в гр.С. с техният управител Х. И., като на тази среща били предоставени от ответника доказателства за подправените сертификати, фактури към ф.т им клиент, износни документи. Били обсъдени варианти за договаряне с "И.Т.С.В.Д.Т.А.Ш.“ АД за връщане на маските от Ф. в Т., като в случай на несъгласие от тяхна страна, да се заведе иск в Т.. Посочват, че след запитване към Д.А. з. М. и Т. н. относно нормативната и законова база, по която се приемат и разпространяват медицински маски тип ***, били получили цялостна и подробна информация за Приложение I към Регламента (ЕС) 2016/425 на Европейският парламент и на съвета на ЕС от 9-ти март 2016 г., относно личните предпазни средства (Регламента), свързани с вещества и смеси, които са опасни за здравето и вредни биологични агенти, защитата от които се осигурява от ЛПС, попадащи в Категория III. Посочват, че ЕС декларацията за съответствие е правна декларация от производителя или негов упълномощен представител, удостоверяваща, че личното предпазно средство (медицински маски) пуснато на пазара, отговаря на всички съответни разпоредби на регламент (ЕС) 2016/425 на Е. п. и на съвета на ЕС от 9.03.2016 г. относно личните предпазни средства. ЕС Декларацията за съответствие имала образец и структура, посочен в приложение IX, съдържащ елементи, посочени в съответните модули,

посочени в приложения IV, VI, VII и VIII от Регламента и се превеждал на езика или езиците, изисквани от държавата членка, в която ЛПС (медицинските маски) се пускали на пазара.

Сочи се, че в случая преводът на опаковката на маските бил на Ф. език, с което се доказвало, че производителят още от самото начало преди изпращане на маските към „Д.“ ЕООД имал договорка с М.Д., те да бъдат предлагани на ф. пазар.

Съгласно чл. 4, т. 5 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИБ), като вносител „Д.“ ЕООД имал като задължение да пуска на пазара само продукти с оценено и удостоверено съответствие. Оценяването и удостоверяването на съответствието били задължение на производителя, в частност ищеца по делото. Преди да пусне продуктите на пазара, вносителят трябвало да се увери, че същите отговаряли на изискванията на всички приложими директиви (наредби) и регламенти, в това число да са с нанесена СЕ маркировка за съответствие, да имат ЕС декларация за съответствие и техническо досие.

Твърди се, че върху всяка една получена маска имало нанесена маркировката *****, отговаряща на вече изтеглени и невалиден сертификат за съответствие към *** год.

Посочват, че последното потвърждавало, че ищецът действал недобросъвестно и изпращал стока, предназначена за пазара на ЕС, без тя да съответства на нужните изисквания и още повече приемал изпълнението на поръчка за стока, която нямало как да бъде реализирана в търговския оборот на територията на ЕС, воден единствено от бизнес намеренията си за усвояване на парични средства за стойността на тази стока.

Твърдят, че настоящият случай касаел нелоялна търговска практика не само към партньорите на ищеца, но и към всички потребители, използващи този несертифициран продукт.

Изложените обстоятелства квалифицирали стоката – маските, като непроддаеми на целият пазар на Е. с.. Единствените възможности били, те да бъдат унищожени или върнати на производителя след частична компенсация на платените вече фактури, поемане на разходите за транспорт до Ф., разходите по тяхното съхранение и пропуснати ползи.

Ответникът твърди, че ищецът не бил представил доказателства за обстоятелството, че медицинските маски не застрашавали живота на ползвателя, а сумата на неговите искове включвала вече платени фактури, като той бил заблудил упълномощителя си, че тези суми не са платени.

Моли се исковете да бъдат отхвърлени.

В срокът по чл.372 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба. В нея се оспорват всички обстоятелства, изложени в първоначалният отговор, като се излагат съображения, че възраженията на ответника са неоснователни и недоказани.

Оспорва се всичко изложено относно сертификата, липсата на договорни отношения между страните, както и, че ответникът бил заблуден да закупи стоки с изтекъл сертификат, което само по себе си означавало признание на иска, че е налице продажба и търговски взаимоотношения между страните.

Твърди се, че доставката от представените по делото доказателства – митнически документи и декларации била от РТ. до РБ..

Твърди ищецът, че нямал ангажимент да установява, както и не се интересувал,

какви уговорки е имал ответникът с трето лице във Ф..

Ищецът твърди, че официални претенции към него за негодност, липса на качество към настоящия момент, нямало.

Твърди се, че стоките предмет на продажбите – три на брой, били приети от ответника без забележка, като дори същият успял да ги продаде на трето лице в П. и не били направени никакви възражения по повод липсата на сертифициране към ищеца.

Сочи се, че фактическата обстановка била следната: „Д.“ била продала маските на ф. дружество, което обаче не им ги заплатило, затова ответникът решил, че има право да не заплаща сделката към ищеца.

Изтъква се обстоятелството, че всички запитвания относно валидността на сертификата, притежаван от ищеца, са били направени през м. **** година, едва след като е била изпратена поканата за доброволно изпълнение.

По делото е постъпил допълнителен отговор от „Д.“ ЕООД.

Ответникът сочи, че М.Д. Ф. била направила поръчката за трите камиона маски и се предполагало, че била предоставила цялата необходима информация на изпращача „И.Т.С.В.Д.Т.А.Ш.“ АД", за да можел той да подготви документите и стоката да бъде експедирана и получена на Митница П., поради което опаковката на маските била на Ф. език, а не на български, защото още при самата поръчка те били предвидени за Ф. потребители, респ. договорното отношение следвало да е възникнало между ищеца и ф. дружество, а не както било посочено в допълнителната искова молба, че това ф. дружество се явявало трето лице спрямо ищеца и ответника, и по отношение на него не съществувало договорно отношение за тази стока.

Оспорва се обстоятелството от ответника да има валиден сертификат, както и ищецът не бил посочил, кой сертификат е посочен в митническата декларация от ***** г.

Развиват се подробни съображения относно липсата на валидни сертификати и затова, как ответникът е бил подведен.

Твърди се, че ако ищецът е бил оспорил факта, че е изпратил тези маски, които е посочил, с превод на Ф. език върху опаковката, това означавало, че им е изпратил едни маски, а е фактурирал други, което навеждало на мисълта, че сертификатът бил неистински и подправен.

Излагат се съображения, че ищецът не бил очаквал, че „К.“ - кризата нямала да продължи толкова дълго и затова не подновил сертификата си, който бил изтекъл на **** г., но в началото на *** година отново настъпило голямо търсене на този вид предпазни маски, поради навлизане на ***** щам „О.“.

Ответникът сочи, че всички видове предпазни маски се включвали в определението „лични предпази средства“ и тяхната продажба е строго регламентирана в Приложение I към Регламент (ЕС) 2016/425.

Окръжният съд, като се запозна с твърденията и исканията, изложени в исковата молба и доразвити в хода на производството, като обсъди и анализира събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, при съблюдаване на разпоредбата на **чл.235 ал.2 от ГПК**, **прие за установено от фактическа и правна страна следното:**

Съдът приема за безспорно установено по делото, че между ищцовото дружество,

от една страна, като продавач и ответното търговско дружество, от друга страна, като купувач, е бил сключен неформален договор за търговска продажба на изброените маски, за което свидетелстват издадената международна фактура, товарителница, сертификат за транспорт. Между страните не е спорно нито количеството на получените маски, нито датите на които са пристигнали, не се оспорва и стойността им.

Представена е фактура №***** от *****г. в оригинал и легализиран превод между страните на стойност 55076.40 евро.

Установява се, че между страните е протекла кореспонденция, във връзка с изпълнението на договора, едва след като ответното дружество е получило покана за зоброволно изпълнение на ***** година за сумата от 183 574.80 евро. На **.*** година е изпратена покана от ищеца до ответника за заплащане на сумата по последната фактура фактура №***** от ***** година на стойност 55076.40 евро.

В резултат на тази покана по ел.път ответното дружество е отговорило на Б. Г., че с ищцовото дружество не бил имал договорни отношения, като се излагат съображения за недействителност на сертификата, който не отговарял на изискването за безопасност.

Ответникът е представил и писмо от ф. дружество с искане да бъдат заплатени суми, тъй като сертификатите на процесните маски не били валидни и били фалшифицирани.

По делото е разпитана свидетелката Р. Т., която установява, че е служител на дружество извършващо юридически и счетоводни услуги и ищецът „И.“, която в Т. са много голяма фирма за производство на маски и други текстилни продукти е техен клиент. Установява, че са извършвали и предоставяли всякакви услуги към тях във връзка с направлението на дейността им в б. - отриване на банкови сметки, всякакво съдействие относно турските им партньори, включително и с ответната фирма „Д.“. Установява, че за казуса с „Д.“ се запознала, когато ѝ възложено от „И.“, докато била а. с. на адв.Т.М., да отправи покана до ответника за заплащане на 3 бр. фактури по повод осъществена доставка на медицински маски и впоследствие при комуникацията с управителя Г. се указало, че две от тези фактури са заплатени. Той им предоставил документи, че ги е заплатил и претенцията останала само за последната фактура. Свидетелката установява, че по време на комуникацията узнала от управителя Г. , че фактурата не била заплатена, тъй като липсвал сертификат за сертифициране на маските и казал. По-късно изпратил имейл, от който се установявало, че е проверил сертификата но след изпращане на поканата. Свидетелката установява, че до този момент не е имало никакви претенции от негова страна, нито „И.“ са имали претенции за маските, качеството им и сертифицирането. Св. Установява също, че действително представеният сертификат към онзи момент бил невалиден, но не по вина на „И.“, а поради причината, че сертифициращата фирма „Ю. с.“ е имала прекратени права да лицензира, съответно „И.“ не били предоставили нов сертификат и не знаели, че управителят Г. не разполага с него. Свидетелката установява, че новият сертификат е бил изпратен на директно на ф. фирма, на която Г. е препродал маските през пролетта на ***г.

Свидетелката установява, че през пролетта на ***г. получила няколко обаждания, да предостави нов сертификат, тъй като текущият е невалиден, излизал така в системата и била изпратила на телефона чрез приложението „у.“, съвсем неофициално директно на ф. дружество и не била имала повече претенции от тях.

Според св.показания новият сертификат е бил изпратен към ф. фирма много преди те да отправят покана към „Д.“ за заплащане на фактурите.

По делото е представен от ищеца Е.с. за типово изследване по Регламент ЕС 2016/425 за лични предпазни средства анекс V модул Б, с номер на сертификата *****, от който се установява, че ищцовото дружество е разполагало с валиден сертификат на филтриращи маски със срок на действие от *****г. до *** година, което означава, че маските предмет на процесната сделка по фактура от ***** година са надлежно сертифицирани.

Оспорените от ищеца по реда на чл.193 от ГПК и представени в легализиран превод доказателства, както и извлечение от официална страница на трето за спора лице доказателства, съдът счита, че не следва да кредитира и обсъжда.

От допуснатата СИЕ се установява, че процесната сделка, е била отразена в ответното дружество по следните счетоводни сметки:

За отразяване на възникналите разчети с доставчика - по сч. сметка 401 „Доставчици“;

За заприхождаване на получената стока - по сч. сметка 304 „Стоки“;

За отразяване на възникналите разчети за ДДС - по сч. Сметка 453 - „Разчети за данък върху добавената стойност“.

В дневника за покупки по ЗДДС за м. ** *** г. в ответното дружество е била отразена процесната фактура като данъчната основа възлизаща на левовата равностойност на сумата по нея - 107 720,08 лева е посочена в колона „ДО и данък на получените доставки, ВОП, получените доставки по чл.82, ал.2-6 от ЗДДС и вносът без право на данъчен кредит или без данък“.

Вещото лице е проверило счетоводните операции, имащи отношение към процесната фактура и е установило, че стоката - медицински маски, предмет на сделката по фактура №***** от 0***** г., е заприходена по доставна цена по сч. сметка 3041 на обща стойност 107720,08 лева.

Възникналото задължение за плащане към доставчика - ищцовото дружество, е осчетоводено по сч.сметка 401 „Доставчици“ и към настоящия момент в счетоводните регистри на ответното дружество съществувало задължението към ищеца в размер на 107 720,08 лева.

Получената стока е експедирана в цялост към клиент на ответното дружество MS D. Ф. като за продажбата е издадена фактура N*** от ***** г. на стойност 107 735,00 лева. Отразяването на приходите от продажбата е осчетоводено по сч. сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“ и е възникнало вземане от ф. партньор в размер на 107 735,00 лева, което е било осчетоводено по сч. сметка 411 „Клиенти“. От ССЧЕ, се установява, че към момента на проверката вземането все още не е било събрано.

Продадената стока е била изписана от сч.сметка 3041 „Стоки“.

Чрез посочените операции сделката по продажба на процесните медицински маски е намерила сч. отражение при формиране на годишния финансов резултат на дружеството ответник.

Съгласно изискванията на чл.60 и чл.61 от ЗДДС начисленият от митническите органи дължим ДДС е внесен на ***** г., след което процесната стока е освободена и експедирана в цялост към клиента на ответното дружество MS D. Ф.. Данъкът, посочен в митническата декларация и платен от ответното дружество, е в размер на 29 766,77 лева. Статистическата стойност на сделката е 148 733,84 лева основа за начисляване на

ДДС, включваща всички разходи по доставката на процесната стока и нейната цена.

От заключението се установява още, че при извършените проверки на счетоводните операции, с които са отразени възникналите разчети и стопански операции във връзка с процесната фактура, не са били установени нарушения на счетоводните правила и нормативните изисквания от ответното дружество.

Не се оспорва от страните, че е била налице търговска продажба по силата на която ответното търговско дружество е закупило от ищеца стока - медицински маски, предмет на сделката по фактура №***** от 0*****г., и до момента не е изплатило на ищеца сумата цитираната фактура, съобр. допуснатата СИЕ в размер на 107 720,08 лева.

По възражението на ответника за неточно изпълнение, с оглед изтеклия сертификат на доставените маски, съдът намира **същото за неоснователно**.

Двете страни са търговци по правно-организационната си форма, поради което и на основание [чл. 286, ал. 1 ТЗ](#), спорът между тях следва да се разгледа като такъв отнасящ се до търговска сделка и да бъдат приложени и специалните правила за търговските сделки, съдържащи се в [Глави XXI и XXII от ТЗ](#) като при липса на специална уредба се прилагат общите правила.

В случая договорното правоотношение между страните в настоящото производство се е развивал на територията на Рб.. Следователно и спорът следва да се урежда по българското законодателство.

Съгласно чл.327, ал.1 от ТЗ, купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, освен ако е уговорено друго.

Не се спори, че ищецът е изпратил процесните маски, ответникът ги е получил и впоследствие препродал видно от счетоводните му записвания.

Ответника не доказва същевременно и в срок да е направил рекламация за липсващ сертификат за процесните маски на територията на ЕС.

Българският законодател е възприел като общ модел за поведение на длъжника в хода на изпълнението грижата на добрия стопанин – чл.63, ал.2 от ЗЗД, а когато сделката е търговска за длъжника /какъвто е разглеждания случай/, последния трябва да полага грижата на добър търговец - чл.302 от ТЗ респ., в този случай грижата на търговците е по-висока, с оглед естеството на дейността, условията за извършването и лицата, които я осъществяват.

В конкретния случай ответникът е възразил за качеството на стоката и е отказал плащане едва след получаване на покана за доброволно изпълнение.

Съгласно [чл. 194 ЗЗД](#), след като приеме веща купувачът следва да я прегледа в течение на времето което е необходимо за това и незабавно да уведоми продавача за забелязаните недостатъци. Ако не направи това веща се смята одобрена, освен ако по

късно не се открият недостатъци, които не са могли да бъдат забелязани при първоначалния преглед. В противен случай правата на купувачът се запазват ако той незабавно уведоми продавача за открития недостатък. В случая липсват каквито и да било възражения за качеството на част от стоките/последната пратка предмет на спора в настоящото производство/.

При тези данни и съгласно изискванията на [чл. 327, ал. 1 от ТЗ](#) и чл. 200 от ЗЗД, както и съобразно изискванията на Конвенция на ООН относно договорите за международна продажба на стоки, купувачът е бил длъжен да заплати цената на доставените му стоки и след като той не е сторил това следва да бъде осъден да заплати исковата претенция така, както тя е предявена.

При този изход на делото на основание чл.78 ал.1 от ГПК на ищеца се полагат разноски. Съобразно представния списък по чл.80 от ГПК, направените разноски от ищеца са в размер на 8500 лева от които – 2000 лева внесена държавна такса, 500 лева заплатен депозит за ССЧЕ и 6000 лева- адв.възнаграждение, които следва ответното дружество да бъде осъдено да заплати.

Воден от горното и на основание чл.235 и чл.236 от ГПК **Пазарджишкият Окръжен съд,**

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Д.“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.П. ул. „Б.“ №**, ет.*, ап.**, представлявано управителя В. Г., **да заплати на** „И.Т.С.В.Д.Т.А.Ш.“ АД, вписано в Търговска и П. П.И. с рег. № *****, със седалище в Р.Т. и адрес на управление на дейността Р.Т., гр.И., район „Е.“, мах. „О.Г.“, ул. „Т.“ № **, представлявано от законен представител и управител И.И., със съдебен адрес гр.С., п.к. ****, ж.к. „М.л.“, бул. „б.“ №**, секция **, ет.*, офис **-**, адвокат Н. И. Г., **сумата от 50 000 лева** частично предявен иск,/представляващ част от сумата от 107 720.08 лева, левовата равностойност на 55 076.40 евро – главница/ по международна фактура №***** от *****Г. за извършена доставка и продажба на следните артикули, а именно: 659 880 броя медицински маски с производствен №***** при единична цена от 0.06 евро и 140760 броя медицински маски с производствен №***** при единична цена от 0.11 евро, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – *****Г. до окончателното изплащане на сумата, както и разноски в настоящото производство в размер на 8500 лева.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Апелативен съд гр.Пловдив.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____